

Alberto Royuela, hist

La setmana passada va saltar l'escàndol. El cap de la Guàrdia Urbana de Barcelona, Julián Delgado, era acusat de prevaricació en un delictes d'estafa. A més del delictes concret, Delgado havia tingut tractes amb un dels personatges més foscos de Barcelona, Alberto Royuela, vinculat a la ultradreta més dura i conegut darrerament per ser un dels més importants subhastors (o licitadors) dels jutjats de la comarca.

El 1938, quan els republicans començaven a perdre la guerra, va néixer Alberto Royuela Fernández a Vidreres (la Selva). El curs de la vida l'ha portat a autodefinir-se com "l'ovella negra de la família", comparat amb els sens tres germans comunistes.

Va deixar el poble i se'n va anar a Bilbao, on va viure molt temps. Després va tornar a Catalunya i va fixar la seva primera residència a l'esquerra de l'Eixample barceloní, tocant al barri de Sant Antoni, i la segona residència, una mica més tard, a Corbera (Baix Llobregat), on tenia un camp de tir que va ser clausurat.

Alberto Royuela va desenvolupar la seva etapa més activa com a ultradretà violent durant els anys setanta. Després va decantar-se més per altres negocis, entre els quals hi ha el control de les subhastes públiques. De mitjan anys 70 daten, doncs, la fundació i/o participació en grups com Centúria Amarilla, Hermandad de la Guardia de Franco i Guerrilleros de Cristo Rey. Són els dies en què els grups d'ultradreta, amb porres i pistoles incloses, campaven per la ciutat amb total impunitat.

A mesura que accentuava la seva participació en els negocis de les subhastes, Royuela va anar reduint la seva activitat en els cercles feixistes locals, mentre reforçava les seves connexions amb les trames negres internacionals. L'any 1985 alguns diaris van informar de la presència de dos altres italians, buscats per l'Interpol, a les noces d'argent de Royuela. La notícia no es va arribar a confirmar ni desmentir. Tres anys després la justícia italiana va desplaçar-se fins a Barcelona per a prendre declaració a Alberto Royuela sobre un atemptat a Bolonya de feixistes italians, el 1980. Davant del jutge va reconèixer que havia acollit a casa seva l'ultra Stefano delle Chiaie diverses vegades i que mantenia relacions amb 90 italians més d'aquesta ideologia. En aquell moment, també es va saber que Royuela era el secretari general del Partit Feixista Europeu. Fins i tot han estat vistos lí-

Altres cop Alberto Royuela ha sortit als mitjans de comunicació. La seva implicació en l'escàndol del cas Delgado l'ha portat, per enèsima vegada, davant d'un jutge. La seva és la història inacabada d'un conegut ultradretà amb negocis molt foscos al darrere.

ders neofeixistes europeus com Jean Marie Le Pen i Giorgio Almirante a la residència de Royuela a Corbera.

Carrera política. En aquell moment es va voler centrar en la política autonòmica i es presentà com a número 4 pel Partit Andalús de Catalunya, al qual havia aportat 30 milions de pessetes. Anteriorment, però, l'any 1970, ja s'havia presentat a les eleccions municipals com a candidat del districte primer de Barcelona. El currículum electoral (testimonial) ha tingut una darrera entrada amb la presència en el número 24 a les llistes del partit Estado Nacional Europeo, una candidatura que ell finançà.

Paral·lelament a la seva trajectòria pels sectors més ultradretans del país, amb detencions per accions violentes incloses, va anar formant-se professionalment com a instal·lador elèctric, feina que havia estat desenvolupant durant un temps a la presó Model de Barcelona.

El 1981 un jutge va ordenar la crida i cerca de Royuela en relació amb els incidents esdevinguts després de la manifestació del 20 de novembre de 1980. El mateix any d'aquesta ordre judicial també va ser detingut per la seva possible implicació en l'atracament al Banc Central de Barcelona, i anteriorment també per l'atemptat contra la revista *El Pàpus*, que aplegà a causar la mort del porter de

ARXIU

Royuela en una comparecència davant els jutjats. El tracte amb els sectors ultradretans ha estat seguida de diverses penes per delictes.

Orígia d'un mafiós

l'edifici. De totes dues implicacions, en va sortir sense acusació ni càrrec de cap mena.

Subhastes i altres negocis tèrbols.

A partir de 1983, quan Royuela ja feia temps que estava ficat en el món de les subhastes, el Jutjat d'Instrucció de Barcelona va obrir una investigació sobre les subhastes de Magistratura de Treball, per irregularitats en els embargaments realitzats per la Seguretat Social. En aquells moments Royuela era un dels personatges amb més poder en el que s'anomenava "la Germandat" dels subhastors. Poder que ara ha de compartir amb altres líders.

Al febrer de 1985, en una subhasta pública diversos licitadors van aconseguir els sis autocars utilitzats per Tejero en el cop d'estat del 23-F de 1981. Després els van donar a Alberto Royuela, a petició de Mariano Sánchez-Covisa, un altre guerrillero de Cristo Rey, relacionat amb feixistes italians i empresonat per fabricar armes il·legalment. Tots dos, Royuela i Sánchez-Covisa havien fet visites conjuntes a Tejero Molina quan aquest estava al castell de Figueres.

Una de les grans passions d'Alberto Royuela és el club de futbol RCD Espanyol. Fins i tot l'any 1986 es va presentar a les eleccions a president de l'entitat. Després de dubtoses informacions sobre sustracció de signatures, Royuela va retirar la seva candidatura. Pocs mesos després, en una subhasta Royuela va aconseguir la capçalera del diari esportiu *Dicen*, amb intenció de tornar a relançar-

RICARD CUGAT

Alberto Royuela té tres cases a Corbera (Baix Llobregat). Dues d'aquestes finques estan fetes en bona part amb les llambordes que antigament cobrien el sòl dels carrers barcelonins.

lo, cosa que, tanmateix no va arribar a fer mai.

Tot i els múltiples intents per penalitzar els subhastors, i concretament Alberto Royuela, no va ser fins el 1991 que un jutge de la sala penal de Barcelona el va multar amb 27 milions de pessetes per maquinació per alterar el preu de les coses. Després van arribar més penes. El 1992 l'Audiència de Barcelona el va condemnar a un any de presó per falsedat de document públic, i el 1994 el tornava a condemnar pels mateixos càrrecs. Actualment les investigacions sobre la seva actuació irregular com a subhastor i els possibles delictes, estan aturades. **Oriol Cortacans**

Periodistes amenaçats

A part de ser conegut en l'opinió pública, Alberto Royuela Fernández és molt conegut entre els periodistes. Diversos professionals

han rebut amenaces de Royuela. Salvador Alsius, quan treballava al *Diari de Barcelona*, i Manuel Vázquez Montalbán, quan era director de *Primera Plana*, van rebre la visita de Royuela.

Més tard el 28 de març de 1988, Jo-

sep Cuní va convidar Alberto Royuela al programa *El matí de Josep Cuní* a Catalunya Ràdio. Durant el programa, l'entrevistat va amenaçar Cuní de portar-lo "al camp de concentració que farem a Espanya quan canviï tot això".

Un altre periodista que va rebre amenaces fou el director del setmanari satíric *El Triangle*, Jaume Reixach. De resultes de publicar els números de telèfon de diversos *skins* feixistes, entre els quals hi havia un dels cinc fills de Royuela, la vida personal del director d'*El Triangle* es va convertir en un infern. A més de constants trucades a la feina, es repetien les amenaces al telèfon particular, amb menció ben es-

pecífica dels seus fills, l'escola on anaven i comeren. Quan un dia, però, el fill de Royuela va ser trobat mort, presumiblement de sobredosi d'heroïna, les amenaces van cessar.

Amb tot, Royuela, que va participar en un espai informatiu de TV3 sobre subhastes, va manifestar-se satisfet pel resultat del programa.

O. C.